

OKNO

JARO 1975

ročnik VII ~ číslo 28

OKNO

informativni bulletin

V Y D A V A T E L : N E D E R L A N D S E S T I C H T I N G C O M E N I U S
postbus 4112
H a a r l e m - N L

Toto číslo "JARO 1975"
bylo vydáno v březnu 1975

Telefon: 023 - 339413

Číslo postgira: NSC 1997891
OKNO 1783305

ZDARMA

TGM

* 7. 3. 1850

MĚ NÁZORY O SOCIALISMU vyplývají z mého pojmu demokracie. Revoluce, diktatura může někdy rušit špatné věci, ale netvořívá dobrých a trvalých. Neblahou v politice je netrpělivost. Když tak povážím, že lidské dějiny, pokud o nich máme památky, trvají snad jen nějakých deset tisíc let, že jsme teprve na prahu vývoje, jakpak si mohu myslet, že nějaký ten vašnost, císařista nebo revolucionář jedním rázem ten vývoj definitivně dovrší? Není tomu ani dvě stě let, co bylo zrušeno nevolnictví a otroctví, ještě mň, co byla zrušena robota; sotva sto, ba sotva padesát let, co se vědomě a soustavně pracuje na sociálních problémech dělnictva a malých lidí vůbec. Představte si, že máme před sebou ještě statisíce, miliony let - a to chceme být již se vším hotovi? To se rozumí, hladový se budoucnosti nenají; víra ve vývoj a pokrok nás nezproštuje našich povinností k potřebám dneška.

KRISE DEMOKRACIE - prosím vás, co není dnes v krizi? Žijeme právě v době přechodní, jak víte, Švehla říkal, že válka dosud trvá i když se nestřílí. Jsme - všechny státy i národy - v těžkém přerodu. Těžko žádat hned dílo dokonalé a na věky. To znamená, že by naše demokracie, vůbec naše řády nemohly být lepší než jsou. Demokracie má své chyby, protože občané mají své chyby. Jaký pán takový krám. Demokracie sama lidi nevychová. Slušní, opravdoví lidé se vychovávají rodinou, školami, církvemi, státní správou, literaturou, žurnalistikou a tak dále - překáží tomu demokracie? Není to politický circulus vitiosus?

Jsem zásadním, ale ne slepým přívržencem demokracie. Znáám slabiny systému a neušla mi žádná špatná zkušenost, ale - nelituji ani na okamžik svého rozhodnutí, které jsem uvažil, když jsem se vracel z války: že budu sloužit demokracii a republice.

Demokracie je zárukou míru. Pro nás i pro svět.

MŮJ SOCIALISM, to je jednoduše láska k bližnímu, humanita. Přeji si, aby nebylo bídy, aby všichni lidé slušně žili prací a v práci, aby každý měl pro sebe dost místa, elbow-room, jak říkají Američané. Humanita, to není bývalá filantropie; filantropie jenom pomáhá tu a tam, ale humanita hledí opravit poměry zákonem a řádem. Je-li to socialism, tož dobrá.

Karel Čapek: HOVORY S TGM

PAN "HABERMAN" S HOUFNICÍ

"Americké listy" ve svém vydání ze dne 9. prosince m.r. přinesly článek z pera Petra Habermana o případu "Marák" pod názvem "Špión - rozhlasový hrdina". Přinášíme komentář našeho dopisovatele.

Státní bezpečnost v Praze zřídila po desinformačním oddělení "D" novou sekci - DRAPO, čili DRBy A P Omluvy. Všechno se jim proti emigraci hodí. Prvním představitelem této sekce se stal Ervín Marák ze Slapanic u Brna, kterého není třeba představovat. Však to byl od něho výkon, na něco se zeptat svého známého a nahrát si to na magnetofonový pásek! Kolik takových hovorů každý z nás za emigrantská léta vedl! Kolikrát se kdo z nás za těch posledních šest let vyjádřil svému příteli do telefonu více-méně šťavnatě, či zaujal stanovisko k událostem? A Maráka přijímali všichni jako dobrého známého - však se tím v jedné relaci "chlubil".

Pan Haberman vytáhl největší houfnici ze svého arzenálu a začal pálit hlava-nehlava. Pražským rozhlasem zkreslené výroky exilových pracovníků zkreslil sám záměrně ještě více, aby on, slavný hrdina, mohl nazvat více nežli padesát lidí, za nimiž stojí velký kus namáhavé emigrační činnosti, "neslavnými hrdiny". Inu - má me to zde mezi sebou "kádry". A čert ví, kdo zde je další Marák? A která skupina přijde na řadu?

Haberman mluví o "sestřihaných výrociích" v pražském seriálu. Tím víc musí udivit čtenáře jeho článku, že mohl dojít k takovým závěrům, k jakým došel. Snad to poněkud osvětlí, když si uvědomíme, že zřejmě užívá božího daru, t. j. sklerosu, jak o tom sám píše, velmi vydatně. Svědčí o tom třeba to, jak pan Habermanýr "hodnotí" protikomunistický převrat v Chile.

Marák prý se smál u telefonu v Berlíně, když mluvil s J. Pejskarem. Pan Haberman se může smát snad ještě více; STB mu totiž nemůže být nikdy dost vděčna, že s takovým entusiasmem podpořil její cíle - rozestvát exil. Ale jako se úmysl Prahy minul svým cílem, tak také rána z Habermanovy houfnice pleskla do vody bez užitku a výsledku.

Slyšel jsem, že jeho paní ještě nepfiliš dávno jezdila do Prahy. Zakládá-li se to na pravdě, třeba tam slyšela, zdali se tam Svobodná Evropa poslouchá nebo ne. Kdyby nebyla SE "rozhlednou", kdo by jí měl být? Pan Haberman? Kdyby její relace byly "na nic", proč jsou tedy v Československu soustavně rušeny? Je tedy jasné, že Svobodná Evropa, do které pan Habermanýr také "mydlí", udělala a stále dělá velký kus záslužné práce.

A tak bych na závěr měl pár malých otázek: KDO je pan Haberman? CO už udělal v exilu kromě toho, že napadá ostatní? CO dobrého a užitečného udělal v současném boji proti komunismu?

Lidé v seriálu nejsou "osobnosti", ale kus práce zde udělali. Velkou většinu z nich osobně neznám; jen z jejich činnosti, pod kterou jsou podepsáni, mohu soudit. Mám dojem, že nečekají na vavříny; stojí pevně na zemi a drží prapor antikomunismu. Proto přece jsme zde! Zato o panu Habermanovi si mohu myslet, že je představitelem té části lidstva,

kteřá vždy soustavně stříká jedovatou slinou po svých spoluobčanech.

Co říkáte, prosím? Aha - pan Habermanýr nemá funkci?

Prosím Vás všechny v emigrantských organizacích - neměli byste tam docela malou funkcičku pro pana Habermanýra?

Já jen - aby nekalil vodu!

Honza

SKAUTSKÝ LIST

Vážení přátelé - rodiče, skautky a skauti, světlušky a vlčata, milé děti!

Kdo z nás se občas nezasní a nezatouží po trochu romantiky? Pro nás ze střední a starší generace jsou to většinou jen vzpomínky na naše skautské mládí za první republiky, kluby "Mladého hlasatele" za protektorátu, pokračování skautingu v letech 1945 až 1948, potom nucené odmlčení až do pražského jara, kdy se znovu - bohužel jen na krátkou dobu - mohl probudit náš český a slovenský skauting z nuceného spánku.

Ti z rodičů, kteří sami byli skauty, mi jistě dají za pravdu, že díky skautingu máme krásné vzpomínky na naše mládí a dětství, na naši první noční hlídku, na táboráky, skautské výlety, hru o poklad. Skauting nás vyzbrojil pro život cennými zkušenostmi a myslím, že některým z nás pomohl i překonat mnohé těžké chvíle v životě.

Žijeme dnes v exilu na západě. Jsme svobodní a řada z nás odcházela z okupované vlasti, aby naše děti mohly svobodně žít. Dosáhli jsme zde slušné životní úrovně, máme pěkné byty, auta, mechanizované domácnosti, můžeme jezdit na dovolenou, kam se nám zlíbí. Obávám se, že při tom mnozí z nás zapomínají právě na své děti. Je mi trochu smutno, když hovořím s dvanáctiletým krajanem, který neumí zazpívat naši hymnu, neví, kdo to byl Neruda, Masaryk či Štefánik. Je mi smutno, když vidím, jak naše děti zapomínají pomalu naši mateřštinu. Nesouhlasíte se mnou, že na naše děti zapomínáme? Že jim zapomínáme dát možnost prožít stejně krásné romantické dětství, jaké jsme měli možnost prožít my?

Řadu let se konají pro české a slovenské děti v exilu skautské tábory, kde mají naši skautíci i skautky, světlušky i vlčata možnost prožít stejně pěkné chvíle, o nichž jim táta někdy vyprávěl, nebo jak o nich četli ve Foglarových knihách. Mají možnost osvěžit si svoji mateřštinu, žít podle ušlechtilých skautských zákonů a načerpat sílu pro další školní rok.

Čeští a slovenští skauti v exilu pořádají i letos své skautské tábory. Pro děti, žijící na jihu to bude tábor na Zátocce dobré naděje ve Švýcarsku /okres Fribourg/, pro děti ze severu /tedy i z Holandska/ to bude tábor Severka v malebné krajině ve Vestfálsku, na pokraji přírodního parku "Arnsberger Wald" v severní části Německé spolkové republiky. Zde bude oddělený tábor pro děvčata a pro chlapce. Tábor bude trvat od 19.7. do 9.8.1975. Poplatek

za účastníka je 230 DM, u méně dobře situovaných rodin bude poplatek za pobyt dětí v táboře snížen. Termín přihlášek končí dnem 30. dubna 1975. Zálohu 50 DM nám pošlete až Vám potvrdíme Vaši přihlášku.

Zbývá nám málo času - proto, chcete-li, aby Vaše dcera či syn se stali členy naší velké skautské rodiny, nebo aby jako staří skauti nevynechali ani letošní skautský tábor, přihlašte Vaše dítě na letošní skautský tábor Severka ihned.

Přihlášku k vyplnění Vám obratem pošleme, informace Vám sdělíme s potvrzením, že Vaše dítě bylo na tábor přijato.

Přihlášky dětí z Holandska adresujte: Dr. med. Ct. Kučera, Oslofjord 72, Delfzijl.

Máte-li zájem o bližší informace, zavolejte číslo 05960 - 17737, vždy večer mezi 19-20 hodinou /téměř denně/.

A teď vám již nezbývá, než se rychle rozhodnout a poslat přihlášku, nám potom se těšit na shledání.

Upřímně Vás pozdravuje Váš

Radek

CESTOU HOLANDSKEM

Jen dlouhé louky, řady živých plotů,
ve tučné trávě dav pestrého skotu,
jenž klidně leží, přežvykuje snivě,
a řady větrníků v dlouhé nivě.

Ni vesnice, jen štít čistého domu
se kmitne místem houští starých stromů
a zas jen louky, strouhy, skot a mlýny,
kraj stinný tak a spolu božsky líný.

Cos jako pára v dálce obzor halí.
Ó jistě, jistě se tam moře valí!
Rty cítí jeho sůl, vzduch jest jí plný;
ó, slyším v tichu dunět jeho vlny.

Jak obživly by mlýny, v šumném víru
se točí řad jich - kraj však dál spí v míru;
týž stále obraz starý, a přec nový. -
Ó skote Pottrův, ženy Rubensovy!

Jaroslav Vrchlický

TAKÉ ÚROVEŇ

Paní Amory /za svob. J-á, nyní bydlící v M./ se vdala do Holandska. Na tom není nic mimořádného. Jezdí se občas podívat s manželem na starou vlast. Ani to není nic divného. Československo je krásná země.

Oduzeníhodný je ovšem způsob, jakým se paní Amory vyjadřuje v časopise "Československý svět", č. 18 ze dne 19. září 1974. Aby nebylo omylu a aby naši čtenáři věděli, o co se jedná, přetiskujeme oba příspěvky paní Amory z uvedeného čísla:

Velko většina uprchlíků z Československa byli v táborech. A do těchto táborů nacpali i ubohé uprchlíky z Chile. Hlasatel v televizi hlásil, že čeští uprchlíci se spojili se Sudeťáky! Věřte, nejsou na tom jak byly doma. Co se týká práce, není dobrá. Slyšela jsem, že musí vykládat tovar z lodí, ryby, mouku. A nezapomente, že čistit lodě uvnitř, je velmi špinavá práce a kolikrát i nebezpečná. Ono by bylo dobře, kdyby napsali domů pravdu. A kdovi, jestli píšou pravdu, domů o nelžou příbuzným. Znovu se připravujeme, že pojedem do CSSR. Máme plán podívat se do Trutnova, na 14 dní a na 4 dni do Kolína.

M. AMORY, Holandsko

Jsmo zase na dovolené v Československu. Jsmo teď v Kolíně, ne v Trutnově, jak jsme plánovali. Kolín je příjemné město, příjemní lidé, mládež. I hotel Savoy. Ten hotel všem doporučuji a všude ho chválím. Dobře tu vaří. Byli jsme také v Komarovicích na mírové slavnosti. Krásná vesnice to je. Krásné byty a stroje tam mají. Byli jsme udiveni tím co jsme viděli. Ty krásné domky. To za Masaryka a Beneše nebylo. Nádherné. Manžel to obdivoval. Už teď se mají u vás dělníci a zemědělci lépe nežli u nás. Slyšela jsem, že mají také automatické pračky, viděli jsme nová auta. A mládež je pěkně oblečena. Věřte, že západní boháči hážou vstetle rukama když to vidí.

MANŽELE AMORY,
Holandsko, t. č. CSSR

Jak může paní Amory psát vyložené a vědomé lži? Kde jsou v Holandsku jaké lágry? Kdo z uprchlíků, kteří v této zemi našli svůj druhý domov, v jakém byl? Nezůstaly náhodou paní Amory v paměti komunistické koncentráky na jáchymovsku a příbramsku? Kdo z emigrantů pracuje v loděnicích na uvedeném práci? Neznáme ani jediný případ, i když by to nebylo nic špatného žít se poctivou prací. Sami komunisté zpívají, že "práce matka pokroku". Ale jedná se o pravdu a ta zde přišla opravdu zkrátka. A ti "ubozí" uprchlíci z Chile? Jednak se paní Amory už asi neumí správně vyjadřovat, neboť se jednalo o komunistické korteše, kterým zcela správně nový režim v Chile udělal to, co hlásil komunistický pan ministr Kopecký, že se stane příslušníkům nekomunistických stran v Československu, a jednak ani tito nebydleli v lágrech obehnaných ostnatým drátem, ani v jiných. Už proto ne, že zde, v demokratických zemích takováto bohunelibá zařízení nejsou. Toto privilegium je ponecháno dvěma stranám jedné mince: komunistickému a fašistickému režimu.

Snad by nám mohla paní Amory sdělit, který hlasatel říkal v televizi, že se čeští uprchlíci spojili se Sudeťáky? Předpoklad pro toto tvrzení by byl, že to bylo řečeno v pražské televizi a to lze připustit, tam už podobných nesmyslů říkali více.

Jinak jsme s chutí zaregistrovali znalosti paní Amory, která slyšela, že dělníci a zemědělci v Československu mají také automatické pračky. Ptáme se žen v emigrantských rodinách v Holandsku: "Slyšely jste, že tu mají lidé automatické pračky, nebo je máte také doma?"

Souhlasit lze s paní Amory v tom, že mnohé domy, které viděla, za Masaryka a Beneše nebyly. Prostě proto, že ještě nestály.

Jsmo však paní Amory vděční za to, že teď víme, proč je v Holandsku stále vítr - zřejmě od toho, jak "západní boháči hážou vztekle rukama". Inu - to je úroveň vyjadřování se!

Nakonec blahopřejeme redaktorovi "Československého světa" k tomu, že - byť komunista - dostane se do nebe, neboť království nebeské je i pro chudé duchem. A jak ho lze jinak klasifikovat, když dovolí, aby takovéhle paskvily se dostaly na stránky jeho časopisu?

- an -

KLUB

Informace klubu čtenářů C C C HAARLEM
Číslo 9 * Ročník 4 * Duben 1975

VÁŽENÍ ČTENÁŘI DOBRÝCH KNIH I

Přiznáme se, že jsme s napětím očekávali Vaše reakce na změnu v nakladatelství. Desítky dopisů, nových objednávek, telefonátů a množství vánočních a novoročních blahopřání nám daly jasnou odpověď, že vítáte, že budeme pokračovat ve vydávání dobrých knih. Děkujeme Vám za povzbuzující slova!

Neměli jsme právě dobrý start. Reorganizace zabrala určitý čas a hlavně obdivuhodně mnoho problémů v tiskárně nám dovolilo, že teprve nyní jsme mohli přijít na čtenářský trh s novou knihou Jitky Henrykové POSLEDNÍ VLAK Z BABYLÓNU. V nejkratší době budeme rozesílat druhý díl knihy ŽALUJI Dra A. Kratochvíla a kreslené vtipy Jaroslava Kučery ECCE, HOMO! V letních měsících lze očekávat POTRESTANÉ Josefa Staňka a pak poslední knihu edice 1974/75 - Karudův ZÁZRAK SE STAL V ADVENTU, jejíž německé vydání nalézá silný ohlas mezi německou veřejností.

NOVÁ EDICE

Dnes Vám přinášíme novou edici - řadu "D". Snažili jsme se, aby ediční program byl přitažlivý pro každého. Najdete tam povídky, román kariéristy, napětí, úsměv, výsek nedávné historie, praktický kalendář, druhé vydání básnické sbírky. Věříme, že si jistě některou z knih vyberete. Zdůrazňujeme: nejsme obchodní organizace, nebudeme Vás obtěžovat posíláním knih, které jste si neobjednali a tak jedině Vaše objednávky rozhodnou o tom, zda kniha vyjde.

Vraťte nám lask. brzy objednávací lístek. Nezapomente tam vyplnit zpáteční adresu /čitelně/ a Vaše členské číslo /pokud je víte/. Napište tam o jaký druh knih byste měli zájem, připravíme podle výsledků další edici.

ZMĚNY ADRES

Máme velkou, stále opakovanou prosbu: nezapomente nám sdělit změnu Vaší adresy!

POHÁDKY

Prakticky již třetí rok se připravuje vydání knihy nejhezčích českých pohádek. Všechny dříve učiněné objednávky jsou pečlivě zaregistrovány. Je jich ale málo na to, abychom knihu mohli vydat. Ty, kteří si knihu ještě neobjednali, žádáme, aby si přomysleli, zda by se jim kniha třeba nehodila jako krásný vánoční dárek. Dojdou-li ještě další objednávky, vydáme knihu tak, aby ji dostali čtenáři opravdu včas - i v USA, Kanadě či Australii.

DŮLEŽITÉ

Zásadně: budeme posílat další knihu jedině těm, kdo již zaplatil knihu předchozí. Pochopte to, prosíme! Nedostáváme žádnou podporu a tak jedině včasné platby nám pomohou vydávat knihy nádhře. Je to přece tak samozřejmé, že?

NA ČETNÉ DOTAZY

odpovídáme souhrně:

CZECHOSLOVAK CULTURAL CLUB HAARLEM je pokračovatelem bývalého nakladatelství CCC BOOKS v Mnichově pouze po stránce ideové a po stránce pracovní naplně. Jinak se jedná o nové nakladatelství, které nemá se CCC Books žádné svazky, tedy také ne finanční, vyjma předplatného na knihy, které členové KLUBU zaplatili do Mnichova a které CCC HAARLEM převzal k plnění;

Kdo je členem KLUBU CCC a jaké má člen povinnosti? Členem KLUBU se stává každý, kdo si to přeje. Povinnost člena je odebrat z každé edice nejméně jednu knihu. Výhody - upřímně řečeno - nemůžeme ještě dnes přesněji definovat. Každopádně máme v plánu členy při příští edici zvýhodnit, ať již nižší cenou za knihy, nebo premiemi. Předpokládáme, že naše situace - právě díky těmto věrným - bude při příštím ročníku již stabilnější. Vycházíme z dobrého, přátelského poměru ke každému členu KLUBU, který bychom chtěli uchovat trvale.

Srdečně Vás zdravíme, děkujeme Vám za spolupráci a těšíme se na Vaši objednávku.

CZECHOSLOVAK CULTURAL CLUB HAARLEM
Postfach 4149
H A A R L E M
Nederland

Josef J. Staněk - předseda
Dr. Jan K. Jarolímek - tajemník
Jan Bartoš - hospodář

EDICE 1975/76

D 1 Rudolf Ströbinger: STOPA VEDE K RENÉMU

Kniha Rudolfa Ströbingera o slavném agentovi československé zpravodajské služby v letech 1936 - 1942 Paulu Thümmelovi A-54 vyšla v Československu v roce 1964 a byla přeložena do několika jazyků. Nakladatelství CCC vydává Ströbingerovu práci, která je autorem doplněna o nové neznámé údaje a fakta, které nemohly být pro zásah cenzury tehdy zveřejněny. Kniha poskytuje pohled do zákulisí světové politiky a dokazuje, že československé vojenské zpravodajství bylo v tomto období často rychleji a lépe informováno než zpravodajské služby mocností. Je to naplněná čtenba, která čtenáře nejen pobaví, ale poutavou formou zavede i do světa "velké politiky". Současně ukáže hrdinství československého odbojového hnutí v letech 1939 - 1945.

Cena knihy 17,- guldenů /7,40 US dol./

D 2 Jitka Henryková: FANTAZIE PRO NĚMOU LYRU

Po autorčině úspěšném románu "Poslední vlak z babylónu" vydáváme její románovou grotesku o zázračném vzestupu nenadaného, ale pilného a všeho schopného literárního podvodníka. K této postavě ji inspirovala skutečná osoba, která je dnes jedním z pilníků české znormalizované kultury. Ale hrdina "Fantazie" není tak poplatný době a neskončí tak přízemním způsobem. Má určité morální zásady a stále bojuje se svým pružným svědomím. Autorka ho vede k úspěchu riskantní cestou, plnou nečekaných zvratů. Je

to provokativní hra se zvrácenými hodnotami a ctnostmi dnešní doby, dotažená až do metafyziky. Tato brilantní satira nadčasově platnosti snad pobouří zkostrnatělé moralisty, ale nadehne čtenáře se smyslem pro humor.

Cena knihy 16,50 guldenů /7,20 US dol./

D 3 Pavel Kvasnička: **PREMIÉRA**

"Premiéra" nejsou herecké memoáry, ale sbírka povídek z českého hereckého prostředí. Kvasnička je ostřílený herec z českých oblastních divadel a zná důvěrně prostředí velkých "kamenných" divadel, televize, filmu, rozhlasu. Ani variéty a estrády mu nejsou neznámým pojmem. Prostředí, z kterého Kvasnička píše, i hrdinové jeho povídek, nejsou rozhodně nezajímaví nebo šediví. Ale autorovi nešlo jen o pestrost. Hlavní problém, na který autor útočí ve svých povídkách je: Může se člověk stát velkým umělcem bez lidské osobnosti? A co je důležitější - zachovat si lidskou důstojnost nebo se proslavit? Kvasnička se vyrovnává s těmito otázkami formou, která mu dokonale vyhovuje: humorem a satirou.

Cena knihy 17,50 guldenů /7,60 US dol./

D 4 Dr. A. Kratochvíl: **CESTOU K SIONU**

Představovat autora by bylo nošení dříví do lesa. Oba díly jeho knihy ZALUJI se staly pilířem exilové literatury. CESTOU K SIONU navazuje samostatně a nezávisle na obě jmenované knihy. Autor v nich shrnul svědectví o politických a justičních deformacích v oblasti náboženského života a školství v padesátých letech. Tato kniha by neměla - tak jako oba předchozí díly ZALUJI - chybět v žádné knihovně těch, kteří byli nuceni opustit svoji vlast. Těm, kteří odešli již v roce 1948 osvětlil obsah mnohé, o čem dosud nevěděli. Není podstatné, zdali se čtenář zajímá nebo nezajímá o politické dění - obsah knihy patří k základním vědomostem každého člověka o tom, co se opravdu dělo a co bylo před veřejností pečlivě tajeno.

Cena knihy 20,- guldenů /8,70 US dol./

D 5 **ALSŮV KALENDÁŘ 1976**

Připravili jsme Vám stolní kalendář, v němž budou Alšovy kresby k jednotlivým měsícům doprovázené veršiky známého básníka Pavla Javora. U jednotlivých dnů budou uvedena křestní jména, takže nezapomenete blahopřát těm, kteří slaví své jmeniny. Kalendář dostanou ti, kteří si objednájí nejméně tři knihy z edice a zaplatí je do 31.července 1975, zdarma jako premií. /Vis bližší v textu KLUBu./

Cena kalendáře 7,50 guldenů /3,30 US dol./

D 6 Pavel Javor: **ZEMĚ KŘÍŽOVANÁ**

Pavel Javor /vlastním jménem dr. Jiří Škvor/ je autorem dvanácti sbírek veršů. Jestliže jsme se rozhodli vydat znovu výbor jeho básní ZEMĚ KŘÍŽOVANÁ, udělali jsme tak po zralém

uvážení, že bychom jen velmi těžko našli na tomto poli něco cennějšího, co bychom mohli čtenářům nabídnout při příležitosti třicátého výročí skončení druhé světové války. Autorovo básnické zastavení v osudových letech 1938 - 1968 bude oceněno nejen těmi, kdož milují proud české básnické tvorby plynoucí nepřetržitě od Sládka, přes Srámka až k Seifertovi, jichž Javor je "Benjaminskem odvezeným do ciziny", ale všemi, kdož se zajímají o dění ve vlastním národě a chtějí si o tom přečíst jinak nežli z kliše politických článků. Javorova poezie nelže, nic nepředstírá a je integrálně lidská.

Kniha stojí 10,- guldenů /4,30 US dol./

NEPŘEHLÉDNĚTE!

Po loňských zkušenostech jsme letos upustili od slevy při předplacení, ale těm, kteří si objednájí nejméně tři knihy z letošní edice 1975/76 z titulů D1 - D4 a zaplatí je do 31. července 1975, pošleme Alšův kalendář 1976 ZDARMA JAKO PREMII. Datum jsme stanovili tak, abychom mohli kalendáře rozeslat včas.

Ceny knih se rozumí bez poštovného, ale včetně obalu.

Z EDICE 1974/75 SI MŮŽETE OBJEDNAT:

- C2 - J. Henryková - Poslední vlak z babylónu.....16,50 guldenů
 C3 - Dr. A. Kratochvil - Žaluji II.....18,-- guldenů
 C5 - J. Kučera - Ecce, homo!.....10,50 guldenů
 V NEJBLIŽŠÍ DOBĚ VYJDE:
 C1 - J. Staněk - Potrestaní.....17,-- guldenů
 C4 - S.M. Karud - Záznak se stal v adventu.....20,-- guldenů

CCC HAARLEM
 postbus 4149
 HAARLEM
 Nederland

GALERIE KRAUSE

Nabízí kromě veškeré exilové literatury také antikvární knihy. Vyžádejte si naše seznamy a jistě najdete knihu, kterou jste měli rádi a která by opět mohla být ve Vaší knihovně. Na skladě máme také gramofonové desky - Písničky roku 1968 - Dětské písně pro nejmenší - Od Válka Smutného muže. Svým německým přátelům můžete darovat knihu od S.N. Karuda - DAS WUNDER GESCHAH IN ADVENT. Srdečně Vás zveme k návštěvě naší galerie, kde máme každý měsíc jinou výstavu umělců žijících s námi v zahraničí. Najdete u nás obrazy z Prahy od prof. K. Lišky, reliéfy a zátiší Jana Kristoforiho a různé jiné techniky od dalších našich vynikajících umělců.

Neznámé o známých

Operní scéna se svými proměnami, sympatiemi i antipatiemi, náladami, itrikami a protiklady, s ustavičným přílivem a odlivem zájmu publika, jež svou přilzeň bez výběru daruje nebo odřká, vábí a klame, slibuje a nesplňuje, zahrála velmi zlé kousky autorům mnoha oper, bez nichž si nelze vůbec představit repertoár současných divadel. Vůbec to při premiérách často dopadalo docela jinak, než se předpokládalo: nemožné se stalo možným, očekávané úspěchy se nedostavily. Jestliže při generálních zkouškách šlo všechno vzhůru nohama, věřilo se, že premiéra vše napraví. Byli-li autoři či ředitelé přesvědčeni o triumfu, opery obyčejně propadly.

Ať se to zdá jakkoli neuvěřitelné, postihl tento neblahý osud i tak vynikající díla, jako byl Wagnerův Tannhäuser, jehož premiéra skončila v Paříži i v Drážďanech skandálem. Za zaznamenání stojí m. j. soud Berliozův: "Pane Bože nebeský! Jaké to představení, jaká směšnost! Ubohý hudební sloh, uličnické kousky a nehoráznosti bláznivé skladby byly skvěle a bo zásluze vypískány." Stejně byla postižena Gluckova Ifigenie v Aulidě, ostudně mrazivě přijala Vídeň Mozartovu Figarovu svatbu, při které italská pěvci zpívali úmyslně tak špatně a falešně, že autor musel o přestávce prosit císaře, aby zakročil. Neuspěl Musorgského Boris Godunov - už před premiérou byly zálučně roztrušovány pověsti, že opera je výplodem mozku nepřítelného člověka a směšného ignoranta, d' Albertova Nížina, Beethovenův Fidelio, na jehož chladně přijaté premiéře v Divadle na Vídeňce byli v roce 1805 převážně důstojníci francouzské okupační armády, a jenž zvítězil až v roce 1814 po několikerém přepracování, atd, atd.

Stojí za obšírnější odstavec, co se jen přihodilo při premiéře Rossiniho LAZEBNÍKA SEVILLSKÉHO: představitel Almagviny se měl v prvním jednání sám doprovázet na kytaru. Pozdě upozoroval, že není naladěna, a když se to snažil napravit, praskla mu zase zálučně nejdůležitější struna. Než natáhl jinou, spustil se v publiku zlověstný kravál, posměšky a hvízdání, v nichž jeho árie beznadějně utonula. Naproti tomu se líbila cavatina Rosiny a v podání miláčka publika G. Righetti-Giorqiové, jež byla třikrát vytleskána. Pěvec Vitarelli v roli Basilia však opět zničil Rossiniho naděje na příznivý obrat. Při svém výstupu uvázl kostýmem na hřebíku v kulise a tak nešťastně upadl, že se do krava zranil v obličejí. Při proslulé árii o pomluvě si během zpívání musel neustále otírat krev z nosu a čela. Zmatek premiéry dovršila kočka, kterou zřejmě jeden z přívrženců Paisiellových /pozn.: zhudebnil Beaumarchaisův text dávno před Rossinim/, propašoval na scénu a jež divoce skákala mezi kulisami, nemohouc nalézt díru, kudy by utekla. A tak skončilo druhé jednání za potupného smíchu a volání fuj! Rossini u dirigentského pultu však hrdinně dodirigoval i třetí jednání a doma klidně usnul, třebaže paisiellovci rozpoutali nakonec v divadle pustou vřavu. Nechal se jí zmýlit ani Rossiniho impresáριο Barbaja a druhý den dal Lazebníka na pořad znovu. Avšak autor v neblahé předtuše věcí příštích, zůstal v posteli. Pozdě večer k němu dolehlo z ulice temné hučení a za chvíli se vrhnuli do jeho pokoje pěvci, kteří s bouřlivým voláním "Evviva, evviva" vytáhli "nemocného" Rossiniho na balkon, aby se ukázal nadšeným davům. Jedna repríza pak stíhala druhou a brzo se tato dosud nepřekonaná buffa stala obecným majetkem diváků celého cí-

vilizovaného světa.

Přelétavé cikánské děvče CARMEN, jež je hrdinkou slavné Bizetovy opery, ukolébalo skladatele v naději na úspěch, aby ho o premiéře trpce zklamalo. Slova libreta - kdy vám svou lásku věnuji, to na mou věru nevím, možná, že nikdy, možná, že už zítra, jedno však jistě vím, dnes ne - zněla mu výsměšně do uší, když památého třetího března 1875 bloudil v noci ulicemi Paříže, zoufalý, beznadějný, oklamán a podveden o svou největší naději. Carmen, jíž obětoval všechno, se při prvním provedení v Komické opeře setkala s naprostým nepochopením. A kdž naposled spadla opona, byl životní sen autorův rozmetán a rozbit jako vzdušná mýdlová hublinka. Příčin drtivého neúspěchu bylo několik. Již při studování si pěvci stěžovali na "nezpívatelnost" svých rolí a ani divadelní ředitel si nebyl svou věcí docela jist, domnívaje se, že realistické libreto je přece jen trochu silným tabákem pro vznešenou operní společnost. O tom již před premiérou psaly také noviny a z honby po senzaci rozmazávaly každý detail děje. Nálada v přeplněném divadle byla proto na hodě mrazu a průběhem představení se nelibost ještě stupňovala. Osud díla byl tím zpečetěn, alespoň na nejbližší dobu. Za čtvrt roku po premiéře podlehl sedmatřicetiletý Bizet zastaralé krční chorobě, když bolest nad neúspěchem Carmen mu vlastně již předtím doslova zlomila srdce. Brzo však sláva této dnes vůbec nejhranější opery začala vyzařovat z ciziny do vlasti skladatele, jež honem pospíchala s odčiněním křivdy.

/Dokončení příště./

Jakpak je ? tam u nás doma

* Při slavnostním odhalování pomníku Klementa Gottwalda v Blansku vystřelil 22letý muž na službu konajícího příslušníka VB a několika broky ho zasáhl. Byl později zatčen. /Hlas domova./

* Stavba dálnice mezi Prahou a Bratislavou pokračuje. 3 1/2 roku po otevření prvního úseku z Prahy do Mirošovic je v provozu úsek Brno - Kývalka - Velká Bíteš a na Slovensku Bratislava - Malacky. Celkem je tedy dosud hotovo 83 km dálnice. Průměrná cena 1 km dálnice je asi 28 milionů Kčs. /Hlas domova./

* 3.600 občanů v ČSSR je uvedeno na seznamu "přísně sledovaných", vypracovaném StB. Bezpečnost jim systematicky kontroluje veškerou korespondenci. U ostatních občanů se provádí kontrola dopisů namátkově. /Listy./

* Ivan, Šik, Pelikán, a jiná slova se nesmí - podle interního pokynu redakcím - vyskytovat v křížovkách, uveřejněných v časopisech. Jedna redakce dostala pokutu za to, že v křížovce bylo uveřejněno k vyplnění: "rozkazovací způsob od slova pochopiti". V srpnu, kdy bylo výročí okupace, se podle zvláštní směrnice nesměly vyskytovat hlasy a hry typu "bludiště", "hledej, kudy ven", "labyrint pro vás" a pod. /Listy./

* Nový celní zákon vstoupil v platnost 1. ledna. Podle Rudého Práva: "Právní úprava nahrazuje starý zákon z roku 1953 a má účinněji napomáhat rozvoji mezinárodního obchodu i cestovního ruchu. Pamatuje se na ochranu hospodářských zájmů naší země při obchodní činnosti se zahraničím. Důležitá je tedy i funkce celní kontroly, která podle nového zákona musí všestranně chránit zájmy společnosti, podporovat rozvoj zahraničního obchodu, ale také sledovat, aby se zahraničními partnery obchodovaly jen organizace k tomu určené a ve stanoveném rozsahu". /Americké listy./

* V Katolických novinách koncem roku 1974 a začátkem nového roku marně hledáme nejmenší zmínku, že v Římě bude zahájen Svätý rok. Zřejmě jeho slavení neodpovídá zájmům čs. socialistického státu, kdežto v Polsku a Jugoslávii se naň mohli připravovat bez omezení, v Maďarsku, na Litvě a Lotyšsku s překážkami, ale přece jen věřící tam o této vrcholné katolické události vědí. /Nový život./

* Francouzský list LA CROIX přinesl článek o vlně útlaku namířené proti kněžím a řeholním sestřám. Na slovenském venkově bylo před vánocemi nejméně 40 kněžím odebráno povolení k výkonu jejich povolání, postižení museli buď odejít z farností anebo je zadržela bezpečnost. Generální představená františkánské řehole v Římě, Eliška Prečnerová, se vrátila do Prahy, kde jí mělo být povoleno výjezdní vízum. Byla však zadržena a bez udání důvodů internována na neznámém místě. /Sestře Prečnerové, čs. občance, bylo před časem dovoleno odjet do Říma./ Ze 14 biskupských stolců je v ČSSR 9 neobsazeno, ze 4600 farností je 1600 bez kněží, 500 kněžím bylo odepráno povolení k výkonu jejich úřadu. /Zpravodaj./

* Marie Zápotocká, vdova po "druhém dělnickém" prezidentovi není více členkou komunistické strany. V roce 1969 na protest proti okupaci vystoupila ze strany. Okresní výbor KSČ odmítl přijetí legitimaci, kterou chtěla vrátit. /Nový domov./

* Husák a jeho ideologičtí poradci Biľak a Ohzina znovu přešlapují na místě a neví, co dělat: domácí vliv čs. emigrace se snaží paralyzovat různými kampaněmi v rozhlase, v tisku a v televizi, ve kterých se nestydí falšovat fakta, lhát, používat amorálních prostředků /viz na př. "Hovory z druhé strany"/. V Bratislavě se dokonce nedávno konal dvoudenní seminář a porada, jak paralyzovat a zdiskreditovat čs. emigraci doma i v zahraničí - zřejmě lze očekávat z Prahy další akce proti emigraci. /České Slovo./

* Proč je Rudolf Cortés populárním zpěvákem pro nynější režim? V posledních dnech např. napěl na desky tyto dvě "populární" písně: Nejjasnější hvězda, t.j. valčík spáchaný A. Paloučkem a věnovaný 30. výročí "osvobození" Rudou armádou a dále skladbu "Chile chce žít". /Hlas domova./

* V Žiari nad Hronom stavají už šest rokov hotel Luna. Stavebný podnik Priemstav z Prievidze sa zaviazal, že hotel dokončí k 30. výročí "oslobodenia". /Horizont./

* Z Prahy došla zpráva, že před vánocemi byl při uměleckém zájezdu do Florencie raněn mrtvicí známý český dirigent dr. Václav Smetáček. Je snad mimo nebezpečí, ale k dirigentskému pultu se již sotva vrátí. /Zprávy ČSKP./

NEŽIT SE LŽÍ

Dříve jsme se nesměli ozvat ani šeptem. Teď vydáváme a čteme Samizdat, a když se sejdem v kuřárnách výzkumných ústavů, jeden druhému si z duše postěžujeme: « Co se jen oni nadělají hloupostí, kam nás to jen vedou! Chvátají se zbytečnými lety do vesmíru, zatím co doma je chudoba a bída; podporují nezákonné vlády ve vzdálených zemích, podněcují občanské války; vypěstovali si nepředložené /a na náš účet/ Mao Ce-tunga, teď nás proti němu poženou a my volky nevolky budeme muset jít; odsuzují, koho se jim zachce, zdravé zavírají mezi choromyslné — to všechno oni, a my jsme proti tomu bezmocní. »

Už v tom vezíme až po krk, už nás všechny zachvátila duchovní zkáza, fyzický zmar vzplane co nevidět a sežehne nás i naše děti — a my se stále jen ustrašeně usmíváme a koktavě drmolíme:

« Jak tomu můžeme zabránit? Takovou moc nemáme! »

Tak beznadějně jsme už klesli, že za každodenní skývu chleba se vzdáváme všech zásad, své duše, všech snah svých předků, všech příležitostí pro své děti — jen abychom si neohrozili svou vratkou existenci. Nezástala nám ani pevnost, ani hrdost, ani plamen v srdci. My se nebojíme atomové smrti, nebojíme se ani třetí světové války /třeba se před ní nějak schováme/, my se jen bojíme projevu občanské statečnosti! Jen se neodtrhnou od stáda, neudělat krok samostatně, abychom se náhle neoctli bez bílé vecky, bez plynových kamen, bez povolení pobytu v Moskvě.

Co do nás na politickém školení vtluokali, to se v nás ujalo, abychom si žili celý život dobře a pohodlně: prostředí, sociální podmínky, z nichž se nikdo nedostane, bytí určuje vědomí. Zač tedy můžeme? Za nic!

A přesto za to můžeme, za všechno! My si ale sami sobě lžeme, abychom se uchlácholili. Nikoliv oni jsou vším vinní, nýbrž my, jen a jen my!

Mnozí namítanou: « Ale vždyť opravdu nic nevymlíme! Zavřeli nám ústa, neposlouchají nás, neptají se nás. Jak je donutit, aby nás poslechli? »

Přesvědčit je — to je nemožné.

Přitrozené by bylo uspořádat nové volby, ale ty v naší zemi nebyvají.

Na Západě znají lidé stávký, protestní demonstrace — my ale jsme přilíši bojácní, my máme strach: cože, najednou položit práci a vyjít do ulic?

Všechny ostatní cesty, vyzkoušené v poslední době v trpké ruské historii, byly osudné — a tím spíše nejsou pro nás, těch opravdu nám není zapotřebí! Teď, kdy všechny sekery dosáhly svého, kdy vše, co bylo zaseto, vzešlo, vidíme, jak zbloudili, jak se zmýlili ve svém přílišném sebevědomí t mladí, kteří terorem, krvavým povstáním a občanskou válkou chtěli vytvořit

spravedlivou a šťastnou zem. Ne, děkujeme pěkně, vy osvícenci! Teď už víme, že ohavné metody plodí ohavné výsledky. Naše ruce musí zůstat čisté!

Což se tedy kruh uzavřel? Není skutečně východiska? Nezbývá nám než nečinně čekat, až se najednou něco samo stane?

Ono se to ale nás nikdy samo nepustí, jestliže to budeme všichni každodenně uznávat, oslavovat a upevňovat a jestliže se neodpoutáme alespoň od jeho nejcitlivějšího místa.

Od lži

Když násilí vniká do pokojného lidského života, jeho tvář září sebevědomím, na své vlajce má vepsáno a vykřikuje: « Já jsem násilí! Rozejděte se, ustupte, nebo vás rozdrtím! » Avšak násilí rychle stárne, za pár let již není tak sebejisté, a aby se udrželo a zachovalo zdání moci, zvolí si nezbytně za spojence lež. Neboť násilí se nicím jiným nezaštítí než lží a lež se může udržet jen násilím. Násilí neohrožuje každý den každého z nás svým těžkým spárem; žádá od nás jen, abychom byli poslušní lži a denně se lhaní účastnili: v tom se projevuje veškerá oddanost.

A zde leží, námi přehlížený, nejprostší a nejdostupnější klíč k našemu osvobození: *osobní neúcta při lhaní*. Třebaže lež vše pohltila, třebaže lež vším vládne, v tom nejmenším se však postavme na odpor: ať si vládne, ale *ne mou pomocí!*

A to je východisko ze zdánlivě uzavřeného kruhu naší nemohoucnosti! To nejsnadnější pro nás a nezhoubnější pro lež. Neboť když se lidé od lži odvrátí, přestane prostě existovat. Podobně jako nákaz může existovat pouze s lidmi.

Nedozráli jsme k tomu, abychom vyšli na náměstí a veřejně hlásali pravdu, abychom nahlas vyslovili, co si myslíme; je to sice hrzné, ale vyzývat k něčemu takovému nemá smysl. Odmítneme však alespoň fikat to, co si nemyslíme!

To také je naše cesta, nejlehčí a nejschůdnější při naší vrozené zbabělosti, daleko lehčí — je hrzné to otevřeně říci — než občanská neposlušnost po vzoru Gándhího.

Naše cesta je: *v ničem nepodporovat vědomě lež!* Uvědomit si, kde je hranice lži /každému se zatím ještě jeví jinde/, a od této sněživé hranice ustoupit! Neslepovat odumřelé kůstky a šupinky Ideologie, nešeřít její sníhové hadry — a budeme překvapeni, jak rychle a bezmocně lež zmizí a jak to, co je nahé, se také jako nahé světlo ukáže.

A tak přes všechnu naši nespěšlost nechť si každý vybere, zda zůstane vědomě sluhou lži /pochopitelně nikoliv z lásky k ní, ale proto, že chce uživit rodinu a vychovat děti — v duchu lži!/, nebo zda přišel čas, aby se stal čestným člověkem, hodným úcty jak svých

dětí tak i svých současníků. Od toho dne pak napříště

— *nenapiše, nepodepiše, nevytiskne za žádných podmínek jedinou větu, která podle jeho mínění zkresluje pravdu;*

— *nevyslovi takovou větu ani v soukromé rozmluvě ani na veřejnosti, ani o své vůli ani na cizí popud, ani jako agitátor, učitel, vychovatel, ani v divadelní úloze;*

— *jako malíř, sochař, fotograf, hudebník či technik nezobrazí, nedoprovodí ani nevyšle do éteru jedinou živou myšlenku, jedinou překroucenou pravdu, kterou jako takovou rozpozná;*

— *nebude nikdy ani ústně ani písemně citovat « představitel », aby se zalíbil, aby se pojistil nebo aby jeho práce měla úspěch, jestliže s citovanou myšlenkou plně nesouhlasí nebo jestliže ona myšlenka s jeho prací přímo nesouvisí;*

— *nedá se přinutit, aby šel na manifestaci nebo shromáždění, je-li to proti jeho přání a vůli. Nevezme do ruky a neponese transparent či heslo, s nímž plně nesouhlasí;*

— *nezvedne ruku, aby hlasoval pro návrh, s nímž se upřímně nezotožňuje; nebude volit ani veřejně ani tajně osobu, kterou pokládá za pochybnou nebo nehodnou důvěry;*

— *nedá se zahnat na schůzi, na níž lze očekávat vynucené a zkreslené projednávání otázky;*

— *opustí okamžitě zasedání, schůzi, přednášku, divadelní či filmové představení, jakmile uslyší od řečníka lež, ideologický nesmysl nebo nestoudnou propagandu;*

— *nepředplatí si ani nekoupí takové noviny nebo časopis, které přinášejí zkreslené informace a zamlčují podstatná fakta...*

Nevyjmenovali jsme pochopitelně všechny možné a nutné způsoby, jak se lži vyhnout. Kdo se ale začne očisťovat, ten svým očištěným zrakem snadno uvidí i jiné příležitosti.

Ano, zprvu to nedopadne vždy dobře. Leckdo přijde dočasně o práci. Mladí, kteří chtějí žít podle pravdy, si tím velice zkomplikují vstup do života: i školy jsou plné lží a je třeba vybírat. Kdo však chce být čestný, ten si nemůže nechat zadní vrátka otevřená: dokonce i v nejbezpečnějších technických vědách nesmí nikdo z nás nikdy opomenout ani jeden z vyjmenovaných způ-

sobů, z nichž každý znamená rozhodný krok — buď na stranu pravdy nebo na stranu lži, na stranu duchovní nezávislosti nebo duchovního nevolnictví. A komu se nedostává odvahy dokonce ani na záchranu vlastní duše, ten nechť si nezakládá na svých pokrokových názorech, nechť se nevychloubá, že je akademik či národní umělec, zasloužilý funkcionář či generál, ale nechť si řekne: jsem dobytek a zbabělec za kus žvance a trochu tepla.

Dokonce ani tato cesta, nejmírnější ze všech cest odporu, nebude pro nás třasofitky lehká. Přesto však je lehčí než sebeupálení nebo hladovka; plamen nesežehne tvé tělo, oči neprasknou žárem, a černý chléb s čirou vodou se pro tvou rodinu vždy najde.

Což nám jeden vskutku veliký evropský národ, námi zrazený a oklamáný národ československý, neukázal, že i proti tankům se může postavit nechráněná hrud', bijeli v ní důstojné srdce?

Ze to bude nesnadná cesta? Ano, přesto však nejsnadnější ze všech možných. Bude to volba nesnadná pro tělo, ale jediné možná pro duši. Bude to nesnadná cesta, a přesto jsou už u nás lidé, dokonce desítky lidí, kteří po léta dodržují všechny ony body a žijí podle pravdy.

Nejde tedy o to jako první vykročit touto cestou, ale — *připojit se!* Tím lehčí a kratší bude nám všem připadat, čím svorněji a semknutěji se po ní vydáme! Budou-li nás tisíce, nic s námi nepofidí. Budou-li nás desetitisíce, pak naši zem nepoznáme!

Jestliže se budeme bát, pak si nesmíme naříkat, že nám někdo nedovoluje volně dýchat — pak jsme si tím sami vinni! Přihrbíme-li se ještě více a budeme-li dále čekat, pak naši přátelé biologové přispějí k tomu, jak čist naše myšlenky a ovlivňovat naše geny.

Jestliže se i potom budeme bát, pak jsme beznadějně ztraceni a zaslужujeme si Puškinova opovržení:

Nač je stádům darů svobody?

Jejich dědictvím z rodu na rod je jen jařmo a bič.

A. Solženicyn

ČESKÝM ČTENÁŘŮM

Těmito stránkami jsem se obrátil na své krajany. V podstatě se však samozřejmě týkají všech zemí východní Evropy.

9.3.74, Zürich.

Z Holandska

* Upřímnou soustrast vyslovujeme manželům Broersmovým z Haarlemu, kteří při havarii vozu v Československu ztratili 10tiletého syna Mirka. NSC.

* Prodejna knih AMICO se přestěhovala do Vaalsu - postbus 66, telefon 04454-2222. Vede ji pan Jan Bartoš.

* V minulém čísle OKNA jsme upozorňovali na akci postavení pomníku Jana Palacha a vyběželi k podpoře této akce. Dnes můžeme jen sdělit, že na konto NSC došlo "celých" - d e s e t guldenů.

* Tělocvičná jednota SOKOL DELFT pořádala 12.dubna aprílovou taneční zábavu v Maarssenu u Utrechtu. K tanci hrál soubor p. Bohouše Hanuše ml.

* Zájemce odkoupí okupační československé tiskoviny z r. 1968. Nabídky do redakce OKNA pod značkou "ZÁJEMCE".

Do redakce došly

nové knihy vydavatelství VELEHRAD v Římě, Via Concordia 1: M.Šebor - Povídky na okraji dne, básně Anastáze Opaska "Obrazy", "Pražská legenda" V. Renče, "Levou nohou" Ch. Browna, J. Berana "Blahoslavená Anežka česká", T. Mertona "Žádný člověk není ostrov". R. Gardiniho "Matka Páně" a J.V. Polce "Páté evangelium". Dodává AMICO.

"Bič"

* "Pražská cenzura připouští už nyní ve filmu i pornografii", smál se Přemek Kocián. "Už několikrát ukázali publiku Lenina bez čepice."

* Dumá Kosigyn s Gromykem: "Nikdo si nás neváží, žádnou úctu ve světě nemáme. Potřebovali bychom nějakou silnou osobnost, to je to!"

"Máš pravdu, soudruhu," ořítakává Gromyko, "podívej se: Nelson jednooký, Žižka jednooký, Moše Dajan jednooký!"

"Mám nápad," zvolá Kosigyn. "Hned dej zavřít soudruha Grečka, a ať mu tam vypíchnou jedno oko!"

* Umřel Brežněv. Konala se velká posmrtná schůze v pražské Lucerně. Husák mluvil dojatě a ke konci prohlásil:

"S Brežněvem nám odchází největší přítel našeho národa!"

"Jak se ti líbila řeč, soudruhu Vrňo?", ptá se kamarád.

"No, ušlo to, jen nám měl Husák prozradit jméno toho největšího přítele našeho národa, co odešel s Brežněvem."

* Sanatorium Podolí. Píše se rok 2000. Právě byl vydán bulletin: "Profesor doktor Pudlák, vedoucí sanatoria, zemřel po dlouhé nemoci." - Podepsán: Ludvík Svoboda.

* V Karlových Varech, v hotelu Imperial, kde je ústředí NKVD, jsou pod každým lepším obrazem nápisy, jako: "Prosíme, abyste zavesili tento obraz opět na jeho původní místo!"

* Tak už je znám Brežněvův nástupce. Kdo? No přece - ŽIGULI. Po Nixonovi také přišel FORD!

ODESILATEL:

Členské číslo.....

Jméno.....

Adresa:

.....

.....

.....

Stát.....

Jsem/nejsem členem KLUBu CCC.

Přeji si být členem KLUBu CCC.

Datum.....

Podpis.....

Známka
jako
na
dopis-
nici

CZECHOSLOVAK CULTURAL CLUB

POSTBUS 4149

H A A R L E M

NEDERLAND — EUROPA

OBJEDNÁVÁM Z EDICE CCC HAARLEM 1975/76:

- D1 ...x Dr. R. Ströbinger: Stopa vede k Renému...f 17,-- / 7,40 US dol.
D2 ...x J. Henryková: Fantazie pro němou lyru...f 16,50 / 7,20 US dol.
D3 ...x P. Kvasnička: Premiéra.....f 17,50 / 7,60 US dol.
D4 ...x Dr.A. Kratochvíl: Cestou k Sionu.....f 20,-- / 8,70 US dol.
D5 ...x Alšův kalendář 1976.....f 7,50 / 3,30 US dol.
D6 ...x Pavel Javor: Země křižovaná.....f 10,-- / 4,30 US dol.
P ...x Pohádky.....f 20,-- / 8,70 US dol.

Z dřívější edice objednávám:

- ...x x
...x x

Přál/a/ bych si, abyste vydali:.....
.....

O levnou detektivní řadu /5-10 knih během 2-3 let/ mám-nemám zájem.

Lask. doplňte, nehodící se škrtněte a odešlete na naši adresu.

Děkujeme Vám!

CCC HAARLEM

KNIHA

Uvedená ukázka je z knihy Jitky Hendrykové POSLEDNÍ VLAK Z BABYLONU. Vydalo ji nakladatelství CCC, postbus 4149, Haarlem. Kniha stojí 16,50.

Nakladatelství mělo opravdu smůlu, když téměř všechny již hotové knihy byly velmi vážně poškozeny při dopravě, takže je nemohlo svým čtenářům rozeslat. Novou výrobou knih se rozeslání pochopitelně pozdrželo.

Prevít chytil na první škrubnutí a běžel tak poslušně, jako by jinak ani neuměl. Teď, když bylo stejně všechno v tahu. Martin zaklel a zmáčkl plyn na doraz. Loď se vzepjala nad zlatou zčeřenou řeku. Teď byla konečně opravdu v pořádku. Jela tak nádherně jako nikdy. Lehce klouzala a svištěla, sotva se dotýkala hladiny, za sebou nechávala stříbrnou brázdu a po stranách zelené břehy s rozpitými odrazy. Ale bylo to všechno pro kočku, protože Helena to neviděla. Nejraději by vzal sekýru a rozštípal ten zatracený krám. Kdyby byl věnoval jeden den na opravu, mohl se dnes s Helenou koupat nahoře nad přehradou a všechno mohlo být v pořádku. Co si s ním Helena užila? Radu průšvihů, nic víc. Na to by žádná ženská neměla trpělivost.

"No poslouvejte, Martine," řekl pan profesor hlasem plným obdivu. "Co jste s tím udělal? To je nádhera."

Martin se rozhodl, že ten krám ještě nerozštípe. Na něho se Helena zřejmě už nenachytá, ale na tohle... Kdoví. Z lodě je ten zatracený svět přece jen hezčí. Jak ji přimět, aby byla ochotna ještě jednou se s ním svézt? Po tom všem.

"O čem jste spolu naposled mluvili?", zeptal se.

Pan profesor se k němu překvapeně otočil. Ale myslelo mu to neuvěřitelně rychle.

"O všem možném," řekl. "O vývoji, o svobodné vůli, o přechodných formách..."

"A o mně jste nemluvili?" vyjelo z Martina tak hloupě, že toho okamžitě litoval.

"Samozřejmě, že mluvili. To všechno mělo vztah k vám. Helena nebyla schopna na nic jiného myslet."

Teď už to vůbec nebylo jasné. Zkusil na dědko jinak.

"Ale na stole měla otevřenou Bibli. Zjevení svatého Jana."

"No právě," řekl pan profesor. "Tam to je."

"O mně?" zděsil se Martin. "Vždyť si tam zaškrtla nějaké anděly, jak otravují vodu a vzduch."

Pan profesor se na něho přátelsky zašklebil.

"A kdo myslíte, že jsou ti andělé? Víte jistě, že to nejsme my?"

Martin si připadal jako všechno jiné než anděl, ale chtěl se dozvědět, proč si to Helena zaškrtla. Uhnul z plavební dráhy a vypnul motor.

"Ne, my jsme havada," řekl. "Co vezmeme do ruky, to zvoráme."

"Jinak řečeno otrávíme," doplnil pan profesor.

Martin nebyl formalista. Musel uznat, že na tom něco je. Pan profesor ukázal ke břehu. Martin se podíval přes špinavou řeku k šedému pruhu kouře a prachu, v kterém se sunuly proti proudu plechové rakve.

"Máte pravdu. Podívejte se na tu silnici. To je hnus!"

NSC

má ještě na skladě

UČEBNICE holandštiny s holandsko-českým
slovníčkem za cenu

f 22,-- , resp.

f 16,50 pro bývalé předplatitele
OKNA

+ f 3,-- za poštovné a obal

Uvedenou částku pošlete na giro
NSC, což je považováno za objed-
návku; ihned po obdržení výpisu
Vám knihu pošleme.

Postgiro: Nederlandse Stichting
Comenius, č. 1997891

* * Napište si o

* * **TELEGRAM**

* * kulturně politický časopis

* * 6 čísel ročně za \$ 6,--

* * Velmi bohatý a zajímavý obsah

* * TELEGRAM, P. O. Box 636,

* * EDMONTON

* * Alberta - Canada

* * T5J 2K8

* *